

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem glemte, at han lige forinden denne Udtalelse havde sagt, at det, man ikke vilde fra hans Partis Side, var at give denne Regering de Bemyndigelser, som han selv udtalte var nødvendige for en Regering at have i denne Sag.

Dernæst har jeg taget Ordet i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at Tiden blev forpasset i Fjor Sommer, 1933. Da var Tiden der, da skulde den have været udnyttet. Jeg skal give Svar derpaa, nemlig det Svar, som det ærede Medlem selv fremsatte her i Tinget den 30. Marts 1933, da han om den Konverteringslov, han her betegner som den, der kunde have sat det hele i Gang, siger:

„ser man hen til de Konverteringsmuligheder, som Lovforslaget skulde bane Vej for, og som formentlig har været et afgørende Motiv til, at dette Hjul er sat i Gang — ja, saa ligger de saa langt ude, at det vistnok er bedst ikke at regne for stærkt med dem. Det er vist ogsaa efterhaanden gaaet op for adskillige — ogsaa adskillige inden for Partiet Venstre —, at hvis det virkelig ad de her betraaede Veje skulde lykkes at gøre Kreditforeningsobligationer konverteringsmodne — for at bruge et Udtryk i Tiden —, vilde det i første Række være Byerne og ikke Landet, som dette vilde komme til gode.“

Det var det ærede Medlems Bedømmelse af Konverteringsmulighederne i Foråret 1933. Jeg tror, det ærede Medlem skulde erindre dette og i det hele taget ikke nu blande sig mere i denne Sag, om hvilken man nok kan sige, at det ærede Medlems Rolle ikke har været styrkende hverken for ham eller for Landstinget.

Ordføreren (Hauch): Jeg skal ikke blande mig i den Strid, der er opstaaet mellem det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) og den høje Regering, men blot bemærke, at det Udtryk, det ærede Medlem anvendte om den Rolle, Bankerne har spillet i denne Sag, nemlig at man fra Regeringens Side har skudt dem foran sig, dækker den Opfattelse, vi har maattet faa under Forhandlingerne. Jeg har ikke noget Kendskab til, hvilke Synspunkter der er herskende i Bankerne — og jeg har ikke gjort Forsøg paa at undersøge det ad privat Vej —, ud over det, jeg har kunnet komme til Kundskab om under de Forhandlinger, der har fundet Sted i Udvalget, og der har Regeringen Gang paa Gang, naar vi har stillet vore Forslag, sagt: Ja, vi skal overveje dem, og vi skal gaa til Bankerne, og saa er man

bagefter kommet og har svaret: Bankerne vil ikke gaa ind paa det. Den højtærede Statsminister nævnte før, og det er jeg ham i og for sig taknemmelig for, følgende Ordensrække med Hensyn til Indflydelsen: Naar man ikke kom med Forslag, som Regeringen og Bankerne kunde gaa ind paa. Det vilde have været mere hensynsfuldt, om Regeringen under Forhandlingerne straks, naar vi stillede vore Ændringsforslag, havde sagt os Besked om, at det kunde Regeringen for sit Vedkommende ikke gaa ind paa, for saa var der jo ikke noget at gaa til Bankerne med. Nej, Forholdet er det, at den høje Regering ikke har ønsket at gennemføre dette Forslag, medmindre det kunde fremtræde i den Skikkelse, hvori det blev forelagt af den høje Regering, og det, der vil blive staaende tilbage af denne Debat, naar Befolkningen skal bedømme den, er, at Regeringen ganske har savnet Evne til at mægle mellem de Hovedsynspunkter, der gør sig gældende i de to Ting. Nu hørte jeg, at den højtærede Statsminister tilbød at mægle mellem Flertalspartierne her i Tinget. Jeg vil tilraade den højtærede Statsminister først at løse den Opgave, der maatte være naturlig for ham, nemlig at mægle mellem de Hovedopfattelser, der er gjort gældende i Tingene. Og skulde han i saa Henseende vise fremragende Evner, hvad han hidtil ikke har gjort, kan vi altid tage under Overvejelse, om vi ogsaa kunde bruge ham andre Steder i det høje Landsting. Men det forekommer mig, at den højtærede Statsminister først og fremmest skulde holde sig til det, der maa siges at være hans forfatningsmæssige Pligt i saa Henseende.

Det maa være tydeligt og klart for Befolkningen, saaledes som hele denne Sag er kommet til at ligge, at det store og betydningsfulde Spørgsmaal om Konverteringens Gennemførelse, stort og betydningsfuldt for Landbruget, stort og betydningsfuldt for hele Erhvervslivet, er blevet behandlet paa en saadan Maade af Regeringen, at det maatte føre til det Resultat, her foreligger, naar Regeringen var bekendt med de Hovedsynspunkter, som var gældende i det høje Landsting — og den højtærede Statsminister erkender, at dem var han kendt med paa et tilstrækkelig tidligt Tidspunkt.

Stein: Den højtærede Statsminister sagde før, at Regeringen ikke havde afvist Forslag, der var fremkommet under Behandlingen, men at man var gaaet ind i en Forhandling. Man har ikke afvist Forslag —